

वृत्तिम् RAGH. 12, 45. नास्ति घटा गेह इति सतो घटस्य गेहसंसर्गप्रतिषेधः
 KAN. 9, 1, 10. °प्रतियोगिकः प्रतिषेधो ऽत्यन्ताभावः SARVADARĀṢANAS. 112,
 1. संसर्गभाव 116, 16. fgg. ŚĪH. D. 54. 117, 20. Verz. d. Oxf. H. 245, b,
 No. 616. fg. Schol. zu ÇĀK. 81. Berührung mit so v. a. das Zuthunhaben
 —, Sichabgeben mit, Sichbetheiligen an (insbes. an etwas Schlechtem),
 das Sichbeflecken mit: वेश° DAÇAK. 86, 8. रतिसंसर्गलालसा HARIV. 4785.
 मानसंसर्गकर्कश R. 5, 4, 11. गीतवाद्यादिवनिताभोगसंसर्गदूषित MĀRK. P.
 17, 23. कामोपभोग° 36, 5. परद्रादि° 51, 28. मक्तसंग्राम° adj. der Theil
 genommen hat an 133, 16. pl. Berührung mit der Aussenwelt, Sinnen-
 genuss M. 6, 72. sg. Bez. einer best. Berührung von Himmelskörpern
 (beim Planetenkampfe) AV. PARIÇ. in Ind. St. 10, 320; vgl. संसर्जन 1).
 — b) das Zusammentreffen mit Menschen, Berührung mit Andern, Um-
 gang, Verkehr MBH. 3, 14054. 13, 1600. R. 6, 101, 12. Spr. (II) 258. 1726.
 4520. 4795. °प्रशंसा Verz. d. Oxf. H. 123, a, 38. °प्रायश्चित्त (Verkehr
 mit Unreinen) 87, b, 25. 102, a, 8 v. u. PAĪJĀÇĪTTEND. 72, a, 7. धीमताम्
 Verkehr mit Spr. (II) 248. पतितानाम् 3885. घसताम् 4338. विपश्चितः
 4714. त्यागिनि शूरे विडुषि च 2633. न संसर्गं व्रजेत्सद्भिः M. 11, 47. यो
 येन पतिते नैषां संसर्गं याति मानवः 181. R. 1, 3, 33 (29 GORR.). क्व ते रा-
 मेण संसर्गः wo bist du mit Rāma zusammengetroffen? 5, 32, 2. KĀM. NĪTIS.
 5, 32. 7, 46. सद्भिः सह MBH. 3, 26. अरिभिः सह 12, 3810. Spr. 5373.
 (II) 4492. तयस्वि° RAGH. 14, 75. Spr. (II) 1859. 2120. 4044. 5965. 5975,
 v. l. KATHĀS. 18, 232. BŪG. P. 4, 7, 17. PAÑĀT. 197, 11. LĀ. (III) 19, 20.
 91, 4. TATTVAS. 41. geschlechtlicher Verkehr SUÇR. 1, 70, 4. प्रभावत्याः mit
 HARIV. 8662. दास्याः BHĀG. P. 6, 1, 21. निमीलितार्द्राः संसर्गस्तव मुधु म-
 या सह MĀRK. P. 62, 30. पुरुष° MBH. 13, 1467. Verz. d. Oxf. H. 22, a,
 11, 15, 18. — c) die Verbindung zweier humores, welche Krankheiten
 erzeugt (der Zusammentritt aller drei heisst सैनियात्), SUÇR. 1, 261, 6.
 2, 40, 5. 196, 14. °ञ 404, 15. °पाचन 462, 12. ÇĀRṆG. SĀMĪ. 1, 7, 91. fg.
 — d) das Zusammenbleiben von Verwandten nach erfolgter Erbtheilung
 (Gütergemeinschaft): विभागात्तरं मैत्र्यात्पितृधातृपितृव्यधातृपुत्राणां य-
 थायथमेकत्रावस्थानं संसर्गः तस्युक्तः संसर्गो DĀJABH. im ÇKDR. — e) Dauer:
 न तस्मिन्नुगसंसर्गे व्याधयो नैन्द्रियक्षयः MBH. 3, 11238. — Vgl. प्रति°,
 वर्षा°, सह°, सांसर्गिक.

संसर्गक am Ende eines adj. comp. = संसर्ग 2) a) KUSUM. 33, 10.
 संसर्गवत्त्वं n. nom. abstr. von संसर्गवत्त्वं KUSUM. 33, 9.
 संसर्गवत्त्वं (von संसर्ग) adj. in Verbindung stehend: एते पदार्थाः परस्परं
 संसर्गवत्तः KUSUM. 33, 1. 2. am Ende eines comp. verbunden mit: खगानो
 प्रियमानसानां कादम्बसंसर्गवतीव पङ्क्तिः RAGH. 13, 55.
 संसर्गविद्या f. KĀÇ. zu P. 4, 2, 60. VĀRTT. 4. die Kunst mit Menschen
 umzugehen MBH. 12, 8472 nach der Lesart der ed. Bomb. संसर्ग° ed.
 Calc. — Vgl. सांसर्गविद्युः.
 संसर्गिक s. u. संसर्गिन् 1).
 संसर्गिता (von संसर्गिन्) f. das in Berührung Kommen mit Andern:
 संसर्गितया न परिवसेत् als Erklärung von संवसेत् KULL. zu M. 11, 190.
 संसर्गिन् (von संसर्ग mit सम् oder von संसर्ग) adj. P. 3, 2, 142. 1) zusam-
 menhängend, in Berührung stehend: सांसर्गिको दोष एव नूनमेकस्यापि
 सर्वेषां संसर्गिणां (सांसर्गिकाणां ed. Bomb.) भवितुमर्हति BHĀG. P. 5, 10,
 5. in comp. mit der Ergänzung: आषफल° (कषाय) Spr. (II) 1726. त्व-

द्वात्र° (पवन) MĀRK. P. 15, 53. PAÑĀR. 4, 6, 3. 9. पापम्° so v. a. theil-
 haftig ÇĀRṆG. zu KHĀND. UP. S. 30. दोषा° frei von zu BRH. ĀR. UP. S. 88.
 स्तनवधनघनभोग° so v. a. im Besitz seiend Spr. (II) 6642, v. l. — 2)
 = संसर्गिन् der nach erfolgter Erbtheilung fortführt mit den Verwandten
 zusammen zu leben DĀJABH. 321, 6 v. u.; vgl. संसर्ग 2) d).

संसर्जन (von संसर्ग simpl. und caus. mit सम्) 1) das Zusammenkommen,
 Vereinigung: संसर्जने ऽग्निनाय्येन ĀÇV. ÇR. 3, 13, 4. आरोहणां च भेदश्च
 लेखनं सच्यदन्तिणाम् । रश्मिसंसर्जनं चैव ग्रहयुद्धं चतुर्विधम् ॥ AV. PARIÇ. in
 Ind. St. 10, 318. — 2) das Heranziehen an sich, das Gewinnen für sich:
 प्राधान्येन हि सर्वत्र सर्वाः संसर्जयेत्प्रजाः । तासां संसर्जनाद्वाजा सर्वाङ्गी
 श्रियमश्नुते ॥ KĀM. NĪTIS. 8, 53.

संसर्पे (von सर्प mit सम्) 1) adj. schleichend, gleitend u. s. w. (in einer
 Formel und nicht genau zu bestimmen) VS. 15, 7. 22, 30. parox. TS. 4,
 4, 1, 3. 5, 3, 6, 2. — 2) m. a) N. eines Katuraha KĀTJ. ÇR. 23, 2, 14.
 LĀTJ. 9, 12, 8. — b) N. des 13ten Monats TS. 1, 4, 14, 1. 6, 5, 3, 3. WE-
 BER, GJOT. 101. fg. 104. Nax. 2, 336. 350. fg. — 3) n. N. eines Sāman
 Ind. St. 3, 241, a. 242, b. — Vgl. वसिष्ठ°.

संसर्पण (wie eben) n. 1) das Besteigen: मेरोः MBH. 8, 220. — 2) das
 Beschleichen, Ueberrumpeln (eines Feindes) VARĀH. JOGĀJĀTRĀ 1, 11 in
 Ind. St. 10, 165.

संसर्पमाणक (von संसर्पमाण, partic. von सर्प mit सम्) adj. kriechend:
 धन्या द्रव्यन्ति पुत्र लो भूमौ संसर्पमाणकम् MBH. 3, 17145.

संसर्पिन् (wie eben) adj. am Ende eines comp. sich erstreckend —, rei-
 chend bis: कपोल° RAGH. 7, 23 (= KUMĀRAS. 7, 81). कपोलसंसर्पिता 13, 11.

संसर्पा indecl. in Verbindung mit कार् u. s. w. गाणा साक्षादादि zu
 P. 1, 4, 74.

संसव (von सु mit सम्) m. ein gleichzeitiges Soma-Opfer zweier be-
 nachbarter Gegner: विमतानां प्रसवसंनिपाते संसवो ऽनक्तर्हितेषु नद्या
 वा पर्वतेन वा ĀÇV. ÇR. 6, 6, 11. AIR. BR. 1, 3. KĀTJ. ÇR. 24, 14, 23. 25, 14,
 8. LĀTJ. 1, 11, 12. ÇĀRṆG. ÇR. 13, 5, 1.

संसाद m. = संसद् Gesellschaft: स्त्रीषसादं TS. 2, 5, 1, 5.

संसादन (vom caus. von सद् mit सम्) n. das Zusammenstellen: पात्र°
 KĀTJ. ÇR. 6, 2, 5. 8, 2, 21. 6, 25. 9, 1, 2.

संसाधक (vom caus. von साध् mit सम्) adj. in seine Gewalt zu brin-
 gen —, für sich zu gewinnen beabsichtigend: विशाम् BHĀG. P. 2, 3, 4.

संसाधन (wie eben) n. das Bereiten, Verfertigen: कृत° adj. KULL. zu
 M. 11, 95. das Zustandebringen, Vollbringen: धर्मस्य MBH. 14, 1384.
 कार्य° 5, 6364. das einfache संसाधन so v. a. कार्य° 2951.

संसाध्य (wie eben) adj. 1) zu bewerkstelligen, zu vollbringen BHAR.
 NĀTJĀÇ. 19, 6. MĀRK. P. 43, 81. — 2) zu gewinnen, zu erlangen R. 4, 44,
 100. — 3) mit dem man fertig werden kann, besieghar, bezwingbar:
 रणे MBH. 3, 1683. अल्पप्रयत्न° HARIV. 15615.

संसार (von सार mit सम्) 1) adj. wandernd, Wiedergeburtener erfahrend:
 चित्त MAITRĀJUP. 6, 34. man könnte aber auch संसारे st. संसारे vermu-
 then. — 2) m. a) das Hindurchgehen: असूचीसंसारे तमसि Spr. (II) 785,
 v. l. (für °संचारे). — b) die Wanderung aus einem Leben in ein ande-
 res, das sich stets wiederholende Dasein, Kreislauf des Lebens, das
 (sich immer wieder erneuernde) Leben mit allen seinen Leiden TRĪK. 1,